

OPENBAAR MINISTERIE

College van procureurs-generaal
Voorzitter

Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Directie Wetgeving
Postbus 20301
2500 EH 'S-GRAVENHAGE

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
T +31 88 699 11 00
www.om.nl

Datum 3 februari 2026
Onderdeel Afdeling Kwaliteitontwikkeling, advisering en toetsing
Ons kenmerk PaG/JKI/20064
Uw kenmerk 6758682
Onderwerp Advies inzake eerste tranche algemene maatregelen
van bestuur nieuw Wetboek van Strafvordering

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.

Geachte (...),

Bij brief van 31 oktober 2025 heeft u namens de minister van Justitie en Veiligheid en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid het College van procureurs-generaal (hierna: het College) verzocht te adviseren over enkele algemene maatregelen van bestuur die hun grondslag vinden in het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Het gaat met name om wijzigingen van bestaande algemene maatregelen van bestuur om ze in overeenstemming te brengen met de systematiek en terminologie van het nieuwe Wetboek van Strafvordering. In de eerste tranche van bijgewerkte besluiten wordt advies gevraagd over twaalf algemene maatregelen van bestuur.

Het College heeft met belangstelling kennis genomen van de concepten voor de algemene maatregelen van bestuur. Wat betreft tien voorstellen wordt geen aanleiding gezien tot het maken van op- of aanmerkingen. Dat geldt voor: het conceptbesluit kennisgeving van rechten in strafzaken, het conceptbesluit slachtoffers van strafbare feiten, het conceptbesluit aangifteplicht en klacht langs diplomatieke weg, het conceptbesluit inrichting en orde politieverhoor, het conceptbesluit bevoegdheden met betrekking tot voorwerpen en gegevens, het conceptbesluit strafbeschikkingen, het conceptbesluit uitsluiting oproepingsprocedure enkelvoudige kamer, het conceptbesluit adviescommissie afgesloten strafzaken, het conceptbesluit bevoegdheden van bijzondere aard en het conceptbesluit aanwijzing Halt-feiten.

In dit advies worden wel opmerkingen gemaakt over de overige twee voorstellen. Daarbij wordt ook ingegaan op de vraag in de brief met het adviesverzoek naar de positionering van de eisen die worden gesteld aan bevelen en machtigingen.

1. Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek

Toestemming College van procureurs-generaal voor uitoefening van bevoegdheden

In artikel 2.1.1 Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek wordt uitgewerkt welke bevoegdheden niet worden uitgeoefend dan na voorafgaande toestemming van het College van procureurs-generaal. De grondslag hiervoor is artikel 2.1.6 nieuw Wetboek van Strafvordering. De bevoegdheden waarvoor de toestemming van het College is vereist staan in het huidige Wetboek van Strafvordering nog in artikel 140a Sr. In artikel 2.1.1 van het voorgestelde besluit worden meer opsporingsbevoegdheden opgesomd dan in artikel 140a Sr staan. Het College ziet er op zichzelf wel de toegevoegde waarde van om toestemming te geven voor de bevoegdheden die worden genoemd in artikel 2.1.1, want op grond van de aanwijzingen van het College wordt deze toestemming nu ook voorgeschreven. Niet geheel duidelijk is echter waarom het noodzakelijk wordt geacht de toestemmingseis voor deze extra bevoegdheden vast te leggen in het besluit

Het College verzoekt de minister daarom om nader te motiveren waarom bij de in artikel 2.1.1 genoemde onderzoeksbevoegdheden niet kan worden volstaan met een aanwijzing van het College. Hanteert de minister een of meer overkoepelend criteria voor de selectie van opsporingsbevoegdheden waarvoor deze aanvullende procedurele waarborg in wet- en regelgeving moet vastgelegd? Zo ja, welke criteria zijn dat? In de nota van toelichting wordt, inzake de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk, genoemd dat de inzet van deze bevoegdheid een zeer ingrijpende inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van burgers. Voor burgerinfiltratie en de uitzondering op het doorlaatverbod geldt gezien de relatie tot de IRT-affaire vermoedelijk een andere reden die meer ziet op de integriteit van de opsporing.

Het College heeft om twee redenen belang bij deze nadere motivering. In de eerste plaats wordt daarmee meer duidelijkheid gegeven over welke nieuwe opsporingsbevoegdheden in de toekomst mogelijk ook onder artikel 2.1.1 Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek zullen kunnen worden geschaard. Het College wil voorkomen dat er na verloop van tijd opsporingsbevoegdheden aan deze bepaling worden toegevoegd, terwijl het niet strikt noodzakelijk is dat het College toestemming geeft voor de inzet van deze opsporingsbevoegdheden. In de tweede plaats kunnen deze criteria ook bijdragen aan de gedachtenvorming binnen het openbaar ministerie over bij welke

opsporingsbevoegdheden het College uit eigen beweging de aanwijzing zou kunnen geven dat het College daarvoor toestemming dient te geven. Het voordeel van een dergelijke aanwijzing is dat dit meer flexibiliteit biedt, waardoor de beschikbare tijd van het College kan worden gericht op de toetsing van de inzet van die opsporingsbevoegdheden waarbij de betrokkenheid van het College de grootste toegevoegde waarde heeft.

Vastlegging van bevelen en van machtigingen en vorderingen daartoe

Met hoofdstuk 3 uit het Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek over de vastlegging van bevelen en van machtigingen en vorderingen daartoe, wordt beoogd de voorschriften die over deze vastlegging zijn opgenomen in het huidige Wetboek van Strafvordering en uitvoeringsbesluiten bij elkaar te brengen en te vereenvoudigen. De gekozen vereenvoudiging is om wat de voorschriften gemeen hebben één keer te regelen, en in andere bepalingen vervolgens te verwijzen naar deze algemene uitgangspunten. Dit maakt de regeling in ieder geval compacter. Of het ook daadwerkelijk eenvoudiger is en beter hanteerbaar, is minder evident. De gelaagdheid van de regelgeving en de vele verwijzingen brengen hun eigen complexiteit met zich mee. Het College heeft dus weliswaar begrip voor de gemaakte keuzes in de opzet van de regeling over de vastlegging van bevelen, van machtigingen en vorderingen, maar roept de minister ook op om de mogelijke uitdagingen nadrukkelijker te benoemen. Zo bestaat het risico dat er sneller bepaalde vastleggingsvoorschriften uit het zicht blijven en worden vergeten om toe te passen, omdat deze voorschriften verspreid zijn over verschillende bepalingen. Voorzienbaar is ook dat er in de praktijk alsnog in handboeken en handreikingen per opsporingsbevoegdheid onofficiële lijstjes worden opgesteld van toepasselijke vastleggingsvoorschriften. Daarom geeft het College de minister in overweging mee om aan het besluit een bijlage te voegen met een overzicht van de eisen die per onderzoeksbevoegdheid aan een bevel worden gesteld op het moment van inwerkingtreding van het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Dit biedt dan voor alle procespartijen en andere geïnteresseerden in ieder geval bij de start van de nieuwe regeling een geautoriseerd overzicht.

Alles bij elkaar genomen is het College echter positief over de plaatsing van de vastleggingsvoorschriften in het voorgestelde Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek. Gezien de gelaagde structuur van de vastleggingsvoorschriften acht het College het ook wenselijker om deze voorschriften bij elkaar te houden in één besluit en ze niet te verspreiden over meerdere besluiten. Hoewel daarmee in de besluiten over de toepassing van specifieke opsporingsbevoegdheden niet is te vinden wat de vastleggingsvoorschriften zijn, geeft een vindplaats voor alle voorschriften die zien op wat er in een bevel, machtiging of vordering moet komen te staan uiteindelijk toch meer duidelijkheid en houvast.

Verder heeft het College nog een technische opmerking. Het College verzoekt in artikel 3.5.7 en artikel 3.5.9 van het voorgestelde Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek ook een verwijzing op te nemen naar hoofdstuk 5 van het Besluit heimelijke bevoegdheden. Reden hiervoor is dat de huidige verwijzing niet volledig is. Op grond van artikel 2.8.16 nieuw Wetboek van Strafvordering kan het bevel worden gegeven om op afstand binnen te dringen in een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk. Dit bevel kan gezien artikel 2.8.16, eerste lid, onder b onder meer als doel hebben de uitvoering van een bevel als bedoeld in de artikel 2.8.13 (vastleggen van telecommunicatie) en 2.8.15 (vastleggen van vertrouwelijke communicatie). Aan de technische hulpmiddelen die mogen worden gebruikt voor deze vastlegging, worden bij het op afstand binnendringen andere eisen gesteld. Op p. 41-42 van de nota van toelichting bij het voorgestelde Besluit heimelijke bevoegdheden staat dat hoofdstuk 5 van dat besluit van toepassing is op het gebruik van een technisch hulpmiddel bij de uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid, onder b in combinatie met artikel 2.8.13 en 2.8.15. Daarmee is de verwijzing in artikel 3.5.7, tweede lid en artikel 3.5.9, tweede lid van het voorgestelde Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek niet volledig. Daarin wordt immers uitsluitend verwezen naar artikelen uit hoofdstuk 3 van het conceptbesluit heimelijke bevoegdheden. Wat ontbreekt is een verduidelijking dat hoofdstuk 5 (en in het bijzonder artikel 5.5.1 tot en met artikel 5.5.7) van het Besluit heimelijke bevoegdheden van toepassing is bij het vermelden van gegevens over de technische hulpmiddelen die worden gebruikt bij het op afstand binnendringen in een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk met als doel uitvoering te geven aan een bevel als bedoeld in artikel 2.8.13 en 2.8.15.

Verder merkt het College nog op dat in artikel 3.5.10, eerste lid, onder a van het voorgestelde Besluit algemene bepalingen van het opsporingsonderzoek staat "dat de gegevens niet in Nederland zijn *opgeslagen*". Hiermee lijkt te worden aangesloten bij de term 'opgeslagen' zoals die wordt gebruikt in artikel 126nba, eerste lid, onder d Sv. In artikel 2.8.16, eerste lid, onder d nieuw Wetboek van Strafvordering is 'opgeslagen' vervangen door 'verwerkt'. Het College vraagt zich af of 'verwerken' niet ook dient te worden gebruikt in het voorgestelde artikel 3.5.10, eerste lid, onder a.

2. Besluit heimelijke bevoegdheden

Algemene bepalingen en reikwijdte

Het voorstel voor het Besluit heimelijke bevoegdheden heeft betrekking op aanvullende regels die gelden bij de toepassing van heimelijke bevoegdheden zoals geregeld in Boek 2, Hoofdstuk 8 van het nieuwe Wetboek van Strafvordering. Grondslag voor het voorgestelde besluit zijn enkele artikelen uit dit hoofdstuk. Op zichzelf blijkt uit deze grondslag dat de voorschriften in het

besluit geen betrekking hebben op de inzet van andere opsporingsbevoegdheden die zijn geregeld in andere delen van het nieuwe Wetboek van Strafvordering, in andere wetten of op grond van artikel 3 Politiewet. Ook niet als daarbij gebruik wordt gemaakt van technische hulpmiddelen. Denk aan de verzameling van gegevens met behulp van een technisch hulpmiddel dat niet kan worden aangemerkt als observatie, locatiebepaling, vastleggen van telecommunicatie of vastleggen van vertrouwelijke communicatie. Het College acht het niettemin wenselijk dat aan het beperkte toepassingsbereik van het voorgestelde besluit – nog uitgebreider dan reeds het geval is – aandacht wordt geschonken in de nota van toelichting, zodat elke discussie over de reikwijdte van het Besluit heimelijke bevoegdheden kan worden voorkomen.

In het voorgestelde besluit heeft het begrip technisch hulpmiddel een centrale plek. In hoofdstuk 3 en hoofdstuk 5 van het besluit worden vervolgens verschillende definities gegeven van 'technisch hulpmiddel'. Ook worden er in de regeling vervolgens verschillende eisen gesteld aan de 'technische hulpmiddelen'. Inhoudelijk heeft het College hier geen bezwaren tegen. Maar het gebruik van dezelfde term draagt wat betreft het College niet bij aan de begrijpelijkheid van de regeling. Het College verzoekt de minister daarom om afwijkende begrippen te gebruiken om de technische hulpmiddelen als bedoeld in hoofdstuk 3 en technische hulpmiddelen als bedoeld in hoofdstuk 5 mee aan te duiden. Passend hierbij is dat in hoofdstuk 4 het technisch hulpmiddel al een eigen omschrijving heeft gekregen, te weten software.

Vernietigen gegevens functioneel verschoningsgerechtigde

Het tweede hoofdstuk van het Besluit heimelijke bevoegdheden is gereserveerd voor een regeling over het vernietigen van gegevens van functioneel verschoningsgerechtigden. De grondslag hiervoor is artikel 2.8.3, derde lid van het nieuwe Wetboek van Strafvordering. In artikel 2.8.3, eerste lid wordt als algemene regel gegeven dat gegevens die mededelingen behelzen waarover het functioneel verschoningsrecht zich uitstrekt, moeten worden vernietigd.

In het kader van de regeling over de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk, wil het College alvast enige opmerkingen maken over de vernietiging van gegevens indien die zijn verkregen met toepassing van een bevel als bedoeld in artikel 2.8.16 nieuw Wetboek van Strafvordering. Een eventuele verplichting tot vernietiging van gegevens staat namelijk op zeer gespannen voet met de verplichting uit het voorgestelde artikel 5.3.3, eerste lid van het Besluit heimelijke bevoegdheden, waarin staat dat de inhoud van logbestanden niet wordt gewijzigd. Vernietiging van de gegevens uit het logbestand zou de integriteit van het logbestand ernstig schaden. De vernietiging staat eveneens op gespannen voet met artikel 5.6.8, eerste lid van het Besluit, waarin staat dat de inhoud van de op een technische infrastructuur

opgeslagen gegevens niet worden gewijzigd. Vernietiging van de gegevens uit de opgeslagen gegevens tast de bewijswaarde van alle bewaarde gegevens ernstig aan. Het College verzoekt de minister om te voorzien in een eigenstandige regeling voor deze gegevens. Te denken valt aan een regeling waarin de logbestanden en de gegevens op de technische infrastructuur op het moment dat er een vermoeden bestaat dat deze mededelingen behelzen waarover het functioneel verschoningsrecht zich uitstrekt, niet hoeven te worden vernietigd maar alleen toegankelijk zijn en blijven voor specifiek daartoe aangewezen functionarissen.

Gegevens vastleggen bij uitoefening observatie, locatiebepaling en vastleggen communicatie

In het derde hoofdstuk van het Besluit heimelijk bevoegdheden is het huidige Besluit technische hulpmiddelen strafvordering overgenomen. Naast wijzigingen die voortvloeien uit de systematiek en terminologie van het nieuwe wetboek, volgt uit de toelichting op onder meer de definitiebepaling (artikel 3.1.1) dat er ook rekening is gehouden met de ontwikkeling van de techniek. De technische hulpmiddelen die tegenwoordig worden ingezet bij het vastleggen van gegevens hebben deels een ander karakter dan tijdens het opstellen van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering in 2006. Daarbij wordt steeds vaker (ook) gebruik van digitale technische hulpmiddelen (oftewel software) die zijn geplaatst op digitale-gegevensdragers of geautomatiseerde werken. Deze constatering dient wat betreft het College niet alleen gevolgen te hebben voor de gebruikte terminologie, maar dwingt op onderdelen ook tot aanpassing van de regeling.

Die aanpassing geldt voor het voorgestelde artikel 3.2.1 en 3.2.2. Het College wijst erop dat digitale technische hulpmiddelen een ander karakter hebben dan fysieke technische hulpmiddelen. Bij software staan begrippen als autorisaties en bevoegdheden centraal, terwijl het bij fysieke hulpmiddelen eerder gaat om (fysieke) toegang en beschikkingsmacht. De regeling van artikel 3.2.1 en 3.2.2 is gericht op de fysieke technische hulpmiddelen. Het College geeft de minister in overweging mee om een eigen regeling op te stellen over het beheer van en de toegang tot digitale technische hulpmiddelen.

Die aanpassing geldt ook voor het voorgestelde artikel 3.2.5 over de verwijdering van een technisch hulpmiddel. Vanzelfsprekend is het uitgangspunt dat het technisch hulpmiddel zo veel mogelijk dient te worden verwijderd. Bij een digitaal technisch hulpmiddel om gegevens vast te leggen die op een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk staan is dit echter niet altijd mogelijk. Daarom bevat de regeling over toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk in het voorgestelde hoofdstuk 5 van het Besluit heimelijke bevoegdheden met artikel 5.6.6 een voorziening voor de gevallen waarin een technisch hulpmiddel niet of niet volledig kan worden

verwijderd. Het College acht het wenselijk dat een vergelijkbare voorziening wordt opgenomen in hoofdstuk 3. Bij de uitoefening van bevoegdheden op grond van (onder meer) artikel 2.8.13 en 2.8.15 nieuw Wetboek van Strafvordering kunnen immers dezelfde of vergelijkbare technische hulpmiddelen worden gebruikt, die zich eveneens niet altijd laten verwijderen. In het belang van de interne systematiek van het Besluit verzoekt het College daarom tot aanpassing van de regeling over het verwijderen van technische hulpmiddelen die worden gebruikt voor observatie, locatiebepaling en het vastleggen van tele- en vertrouwelijke communicatie.

Toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk

In het vijfde hoofdstuk van het Besluit heimelijke bevoegdheden is het huidige Besluit onderzoek in een geautomatiseerd werk overgenomen. Daarbij worden enkele wijzigingen in de terminologie aangebracht. Over deze terminologie heeft het College enkele opmerkingen.

Het College wijst erop dat er verschillende manieren op afstand toegang kan worden verkregen tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk. Dit kan via een netwerkzoeking (artikel 2.7.40 – zowel op locatie als na beslag) of door in te loggen met rechtmatig verkregen gegevens (voorstel voor artikel 2.8.17 in eerste aanvullingswet). Daarop ziet hoofdstuk 5 van het Besluit heimelijke bevoegdheden echter niet. Dat hoofdstuk gaat uitsluitend over een bevel als bedoeld in artikel 2.8.16. Hoewel dit wel kan worden afgeleid uit de grondslagverwijzing onder het opschrift van het hoofdstuk, acht het College het niettemin wenselijk dat deze afbakening ook op andere daartoe aangewezen plekken wordt verduidelijkt. Dat geldt in ieder geval voor de definitie van bevel in artikel 5.1.1. Het is wenselijk als daaraan wordt toegevoegd: "een bevel ... als bedoeld in artikel 2.8.16, eerste lid". Overwogen kan worden de verwijzing naar artikel 2.8.16 ook toe te voegen aan het opschrift van het hoofdstuk.

In aansluiting daarop is het College verheugd dat bij de definitie van bevel in artikel 5.1.1 is gekozen voor 'een bevel tot de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk' in plaats van 'een bevel tot het op afstand binnendringen'. Deze keuze heeft echter wel tot gevolg dat – anders dan in de nota van toelichting wordt overwogen – er geen verband meer bestaat tussen de definitie van bevel in artikel 5.1.1 en de definitie in artikel 1.1.1 van het Besluit heimelijke gegevens van 'op afstand binnendringen'. Weliswaar staat in de definitie van 'op afstand binnendringen' wel de verwijzing naar artikel 2.8.16, maar die verwijzing komt dus niet meer terug in de definitie van bevel in artikel 5.1.1. Verder verzoekt het College om in de nota van toelichting op alle plekken consequent te spreken over een bevel tot de toegang op afstand tot een digitale-gegevensdrager of geautomatiseerd werk.

Het College is ook verheugd dat de minister in het voorgenomen besluit overgaat tot een keuring van technische hulpmiddelen die het karakter heeft van een risicoanalyse. Een aankondiging hiervan had de minister al gedaan in de Kamerbrief van 2023.¹ Deze keuze onderschrijft het College nog steeds. In het evaluatieonderzoek van het WODC van de Wet computercriminaliteit III is uitgewerkt dat er behoefte is aan een flexiblere keuring dan starre goed- of afkeuring. Keuring in de vorm van een risicoanalyse biedt wel de benodigde ruimte en uitvoerbaarheid, waarbij daar waar nodig en mogelijk de officier van justitie maatregelen kan nemen die de geïdentificeerde risico's kunnen mitigeren.

In de definitie van technisch hulpmiddel in artikel 5.1.1 is de term 'registreert' vervangen door 'overneemt'. Het College wijst erop dat niet bij alle handelingen die in het kader van een bevel als bedoeld in artikel 2.8.16 gegevens worden overgenomen – in de zin van artikel 2.8.16, eerste lid, onder d (het overnemen van gegevens die op de digitale-gegevensdrager of in het geautomatiseerde werk zijn verwerkt). Het is ook mogelijk dat met behulp van een technisch hulpmiddel (via de digitale-gegevensdrager of het geautomatiseerde werk) telecommunicatie of vertrouwelijke communicatie wordt vastgelegd (artikel 2.8.16, eerste lid, onder b). Het College verzoekt de minister daarom een technisch hulpmiddel te definiëren als 'een softwareapplicatie die gegevens detecteert, overneemt of vastlegt, en transporteert'. Daarmee wordt ook verduidelijkt dat – zoals in het voorgaande al aan de orde is gesteld – bij een bevel waarin artikel 2.8.16 wordt gecombineerd met artikel 2.8.13 en 2.8.15 het technisch hulpmiddel moet voldoen aan de eisen die daaraan worden gesteld in het vijfde hoofdstuk van het Besluit heimelijke bevoegdheden. Het ligt vervolgens in de definitie van technische infrastructuur ook voor de hand om te spreken van 'overgenomen of vastgelegde gegevens'.

Het punt over de vastlegging van gegevens werkt door in de rest van het hoofdstuk. In titel 5.4 zouden alle bepalingen waar gesproken wordt over 'overnemen' moeten worden uitgebreid met 'of vastleggen' (of een frase van gelijke strekking). Dat geldt in ieder geval voor artikel 5.4.2, eerste lid, artikel 5.4.3, eerste en tweede lid, artikel 5.4.4, artikel 5.4.5, artikel 5.4.6, eerste en tweede lid. Ten aanzien van artikel 5.4.2, tweede lid valt nog op dat dit wel een regeling bevat over de vastlegging van telecommunicatie, maar onterecht niet over de vastlegging van vertrouwelijke communicatie. Ook de in titel 5.6 gereguleerde onderzoekshandelingen kunnen leiden tot vastlegging van gegevens. Het verdient aanbeveling dit te verduidelijken in artikel 5.6.6, eerste lid en artikel 5.6.7, eerste lid. Tot slot zou naar oordeel van het College uit het

---

¹ Kamerstukken II 2023/24, 34372, nr. 31

opschrift van titel 5.7 duidelijk moeten worden gemaakt dat ook vastgelegde gegevens kunnen worden verstrekt.

Tot slot heeft het College nog enkele losstaande opmerkingen over hoofdstuk 5 (deels in samenhang met hoofdstuk 3):

- In artikel 5.4.3, tweede lid en 5.4.6, tweede lid staat voorgeschreven dat een technisch hulpmiddel is beveiligd. In de toelichting op artikel 5.4.3 staat benoemd dat met de leverancier van de software afspraken kunnen worden gemaakt om kennisneming van gegevens door onbevoegden te voorkomen. Het College verzoekt deze opmerking bij artikel 5.4.6 te herhalen. In aanvulling daarop wijst het College erop dat een absolute garantie op beveiliging niet kan worden gegeven, en dat het College de bepalingen dus interpreteert als een inspanningsverplichting. Aangezien ook bij de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in hoofdstuk 3 van het voorgenomen besluit gebruik kan worden gemaakt van software, geeft het College in overweging mee om ook in hoofdstuk 3 – in het bijzonder inzake artikel 3.3.4 en 3.3.5 – te benoemen dat er contractuele afspraken kunnen worden gemaakt met de leverancier van de software.

- In het verlengde daarvan voegt wat betreft het College artikel 5.6.2 niets toe aan artikel 5.3.1. Daarom kan artikel 5.6.2 beter worden geschrapt. Het technisch hulpmiddel waarmee uitvoering wordt gegeven aan een bevel als bedoeld in artikel 2.8.16 is – zoals in de nota van toelichting ook wordt overwogen – altijd een softwareapplicatie. Voor die applicatie geeft de verplichting in artikel 5.3.1, eerste lid, onder b om te loggen wie er toegang heeft tot het technisch hulpmiddel voldoende waarborgen tegen ongeautoriseerd gebruik. Behoud van artikel 5.6.2 creëert nodeloze administratieve lasten voor de politie.

Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden

In het zesde hoofdstuk van het Besluit heimelijke bevoegdheden is het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden 2019 overgenomen. Het College constateert dat bepalingen die in dit hoofdstuk zijn opgenomen grotendeels overeenkomen met het Samenwerkingsbesluit en dat de wijzigingen vooral betrekking hebben op systematiek en terminologie van het nieuwe wetboek. Daarmee is een belangrijke recente ontwikkeling niet verwerkt in deze regeling. Dit betreft de afbouw van het team werken onder dekmantel (WOD) bij de politie, en de daarop volgende opbouw van het nieuwe landelijke infiltratieteam (het Undercoverteam van de Eenheid Landelijke Opsporing en Interventies, UCT). Het UCT is nog in ontwikkeling. Bovendien dekken de voorschriften die in het Samenwerkingsbesluit staan, en waarvan wordt voorgesteld ze over te nemen in het Besluit heimelijke bevoegdheden, de werkzaamheden van het nieuwe UCT niet geheel. Dit noopt op afzienbare termijn

tot een meer integrale herziening van de regeling. Daar komt bij dat in november 2025 de Commissie monitoring waarborgen heimelijk werk een eindrapport heeft uitgebracht over de opbouw van het nieuwe UCT.² Ook dit rapport kan aanleiding geven tot herziening van de regels in de algemene maatregel van bestuur.

Het College roept de minister op de titel over de Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden voorlopig nog niet in te vullen, maar te reserveren voor een nieuwe regeling over de Samenwerking bij uitoefening heimelijke bevoegdheden. De komende jaren kan dan het gesprek worden gevoerd over de inhoud van deze regeling met inachtneming van de ontwikkelingen van de afgelopen jaren. Gezien de wenselijkheid van een integrale herziening van de regeling onthoudt het College zich voor wat betreft hoofdstuk 6 van het Besluit heimelijke bevoegdheden van advisering.

Hoogachtend,

M. Otte
procureur-generaal

---

² 'Waarborgen voor heimelijk werk', Commissie monitoring waarborgen heimelijk werk, november 2025.